

1:72

eduard

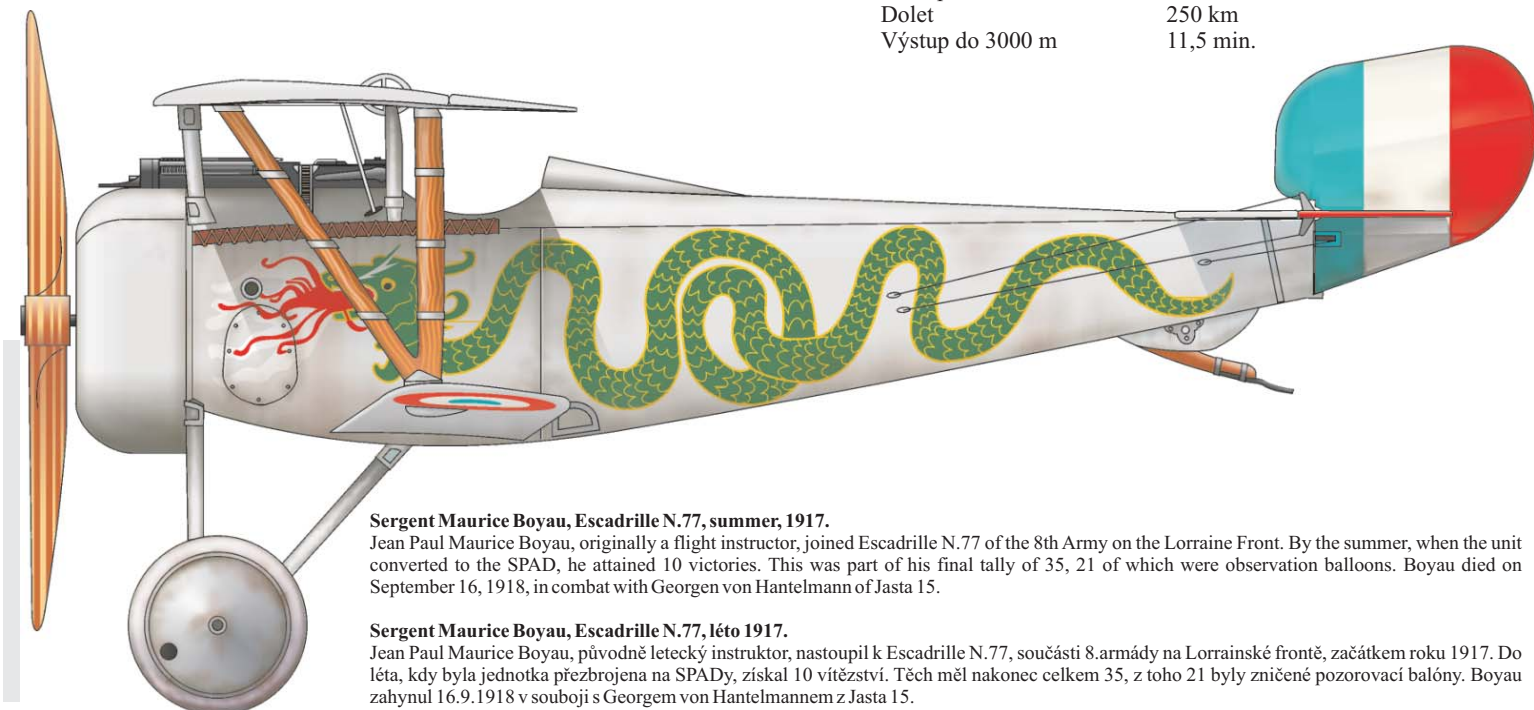
DUAL COMBO!

The Nieuport 11 fighter, which, at the beginning of 1916 along with the British DH 2, countered the onslaught of German Fokker monoplanes, was powered by a 9 cylinder rotary Le Rhone 9c engine rated at 80hp/59kW. Even as a small aircraft, the Nieuport was underpowered, and so the switch was made to the Le Rhone 9J, rated at 110hp/81kW. This was the development known as the Nieuport 16, and the airframe itself was little changed from its predecessor. The result was a machine with degraded performance, mainly due to a heavier nose end, and for that reason the type was considered interim. Chief designer at Nieuport, Gustav Delage, succumbed to the necessity of completely redesigning the aircraft. The new design inherited the concept of the sesquiplane (1 1/2 Strutter), but was strengthened, especially where the lower wing was concerned, since this component had a tendency to failure during certain harsher maneuvers. Wingspan was increased, and the wing area rose by 1.45sq. m. The engine cowl was redesigned, and the interface to the fuselage was streamlined. The new type, designated Nieuport 17, was armed with two Vickers machine guns, located, thanks to an Alkan synchronization system, in front of the pilot, firing through the propeller arc. In some instances, particularly on machines destined for the British RFC, these guns were replaced by a Lewis machine gun mounted on the center section of the top wing. Nieuport 17s also flew with combinations of the weapons, and could be armed with eight wing mounted rockets by Le Prieur. Some aircraft replaced the Le Rhone 9J with a Le Rhone 9Jb rated at 120hp/88kW or the Clerget 9B, at 130hp/96kW. Some aircraft were equipped with a non turning prop hub dubbed the Ocone de penetration' and others had the center section of the top wing covered with celluloid for better pilot visibility. The Nieuport 17 began to be issued to the units of Aviation Militaire from May, 1916. Eventually, all French fighter squadrons would be equipped with the type, including those of American volunteers, the famous Escadrille Lafayette. From June, they were also utilized by units of the RFC, and they flew in Belgium, Holland, Italy, Russia and Finland. License manufacture was undertaken in Great Britain, Italy (Macchi-Nieuport) and in Russia (Dux). In 1917, 75 aircraft found their way into the American Expeditionary Force as training aircraft. Most French aces, including Charles Nungesser and Georges Guynemer, gained victories flying the Nieuport 17, and other pilots within the allied ranks did as well, such as Albert Ball, William Bishop and Francesco Baracca.

Stíhací Nieuporty 11, které začátkem roku 1916 společně s britskými DH 2 zastavily nápor německých jednoplošníků Fokker, byly poháněny rotačními devítiválci Le Rhone 9c o výkonu 80k/59kW. I když byl Nieuport malý letoun, výkon motoru byl nedostatečný, proto byl později použit motor Le Rhone 9J o 110k/81kW. Vznikl tak typ Nieuport 16, přičemž původní drak jedenáctky byl jen mírně zesílen. Výsledkem bylo zhoršení letových vlastností, zejména kvůli těžší přídí, proto byl typ považován pouze za přechodný. Šéfkonstruktor Nieuportu Gustave Delage přistoupil k zásadní přestavbě celé konstrukce. Ta si zachovala koncepci sesquiplanu (jedenapůlplošníku), ale byla celkově zesílena, zejména u spodního křídla, které mělo při prudších manévrech nebo letu střemhlav tendenci se bortit. Rozpětí křidel bylo zvětšeno, nosná plocha vzrostla o 1,45m². Podkovovitý kryt motoru byl nahrazen uzavřeným válcovým krytem z hliníku, plynulý byl i přechod jeho tvaru do trupu. Nový typ, označený Nieuport 17, byl vyzbrojen kulometem Vickers, umístěným díky synchronizaci systémem Alkan na trupu před pilotem, někdy, zejména u strojů dodávaných britským RFC, nahrazeným kulometem Lewis na lafetě Foster na centroplánu horního křídla. Sedmnáctky létaly i s kombinací obou zbraní a mohly také nosit na mezikřídlejších vzpěrách 8 raket Le Prieur. Kromě motorů Le Rhone 9J byly používány i motory Le Rhone 9Jb o 120k/88kW nebo Clerget 9B o 130k/96kW. Některé stroje byly vybaveny neotočným kuzelem upevněným před vrtulí, nazývaným "cone de pénétration", jiné měly centroplán horního křídla potažený celuloídem pro zlepšení pilotova výhledu. Nieuporty 17 byly dodávány k jednotkám Aviation Militaire od května 1916. Postupně jimi byly vyzbrojeny všechny francouzské stíhací escadrilly včetně jednotky amerických dobrovolníků, slavné "Escadrille Lafayette". Od července je používaly i jednotky Royal Flying Corps, letaly i v Belgii, Nizozemsku, Itálii, Rusku a Finsku. Licenční výroba probíhala ve Velké Británii, Itálii (Macchi -Nieuport) a Rusku (Dux). Ještě v září 1917 bylo 75 strojů převeleno k americkému expedičnímu sboru jako cvičné. Na Nieuportech 17 získávala vítězství většina francouzských stíhacích es včetně Charlese Nungessera a Georgese Guynemera i další spojenečtí piloti, například Albert Ball, William Bishop nebo Francesco Baracca.

Span:	8.16 m
Length:	5.80 m
Height:	2.40 m
Wing Area:	14.75 sq m
Empty Weight:	375 kg
Take-Off Weight:	560 kg
Maximum Speed:	165 km/h
Ceiling:	5,300 m
Range:	250 km
Time to:	3,000 m, 11.5 min

Rozpětí	8,16 m
Délka	5,8 m
Výška	2,4 m
Nosná plocha	14,75 m ² (i se stříškou je ve výrazech "Le Rhone" a "cone de pénétration")
Hmotnost prázdná	375 kg
Hmotnost vzletová	560 kg
Maximální rychlost	165 km/h
Dostup	5300 m
Dolet	250 km
Výstup do 3000 m	11,5 min.

Sergent Maurice Boyau, Escadrille N.77, summer, 1917.

Jean Paul Maurice Boyau, originally a flight instructor, joined Escadrille N.77 of the 8th Army on the Lorraine Front. By the summer, when the unit converted to the SPAD, he attained 10 victories. This was part of his final tally of 35, 21 of which were observation balloons. Boyau died on September 16, 1918, in combat with Georgem von Hantelmann of Jasta 15.

Sergent Maurice Boyau, Escadrille N.77, léto 1917.

Jean Paul Maurice Boyau, původně letecký instruktor, nastoupil k Escadrille N.77, součásti 8.armády na Lorrainské frontě, začátkem roku 1917. Do léta, kdy byla jednotka přezbrojena na SPADy, získal 10 vítězství. Těch měl nakonec celkem 35, z toho 21 byly zničené pozorovací balóny. Boyau zahynul 16.9.1918 v souboji s Georgem von Hantelmannem z Jasta 15.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře

lire soigneusement la fiche d'instructions avant d'assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d'une flamme nue, et aérer la pièce de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas

Von dem Zusammensetzen die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farbe nicht nahe von offenem Feuer verwenden und das Fenster von Zeit zu Zeit Belüftung öffnen. Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Verhüten Sie,

組み立てる前に必ず説明書をお読み下さい。接着剤や塗料をご使用の際は、窓を開けて十分な換気をおこない、火のそばでは使用しないで下さい。小さな子供の手の届かない所に必ず保管してください。部品や破片を噛んだり、なめたり、飲んだりすると大変危険です。又、部品を取り出した後のビニール袋は、小さな子供が頭から被ったりすると窒息する恐れがありますので、破り捨てして下さい。

INSTRUKTION SIGNS * INSTR. SYMBOL * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA
FACULTATIF
NACH BELIEBEN
選択する

BEND
OHNOU
PLIER SIL VOUS PLAÎT
BITTE BIEGEN
折る

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR
FAIRE UN TROU
OFFNEN
穴を開ける

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
MONTAGE SYMÉTRIQUE
SYMMETRISCHE AUFBAU
左右均等に組み立てる

NOTCH
ZÁŘEZ
L INCISION
DER EINSCHNITT
切る

REMOVE
ODŘÍZNOUT
RETIRER
ENTFERNEN
移す

APPLY EXPRESS MASK
POUŽÍT EXPRESS MASK
NABARVIT PŘED SLEPENÍM
AND PAINT BEFORE
GLUING

PARTS

DÍLY

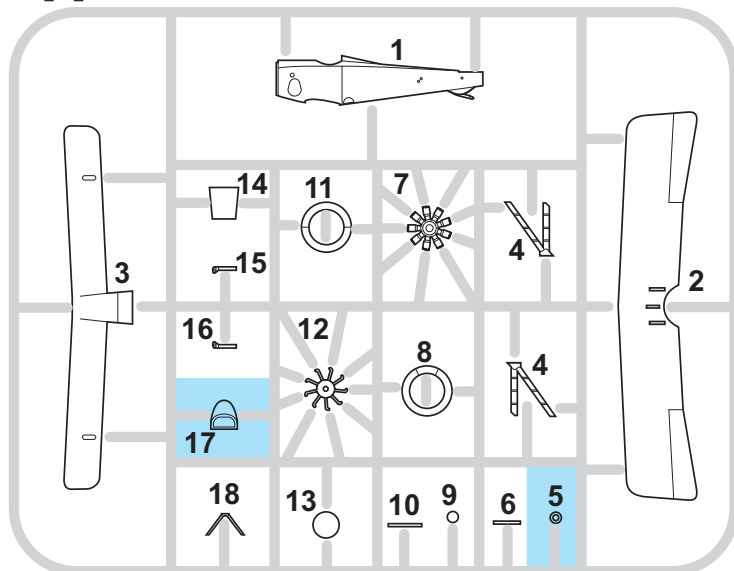
TEILE

PIÈCES

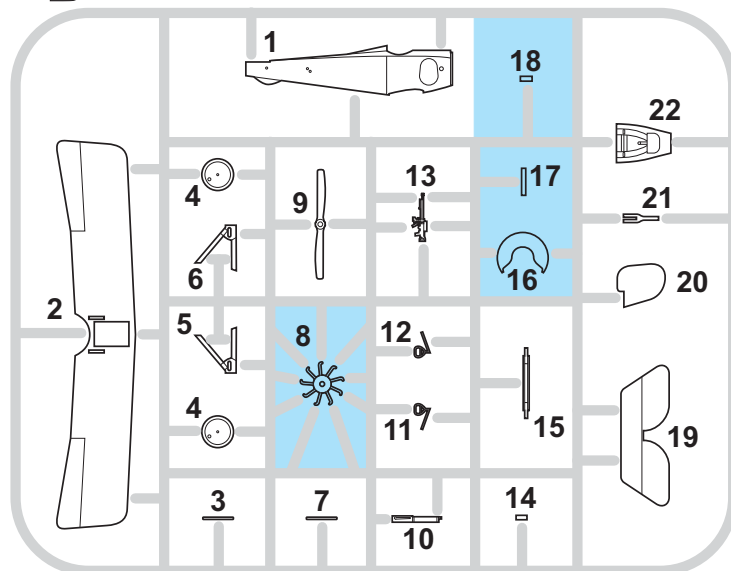
部品

PLASTIC PARTS

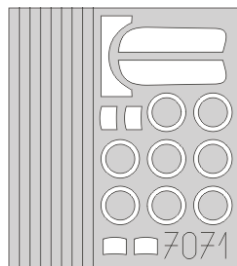
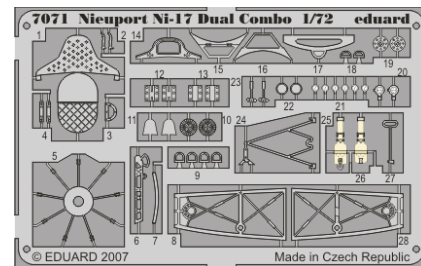
<A> 2 pcs.

 2 pcs.

eduard
MASKCP - CLEAR PARTS
2 pcs.

1

PE - PHOTO ETCHED
DETAIL PARTS
2 pcs.

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

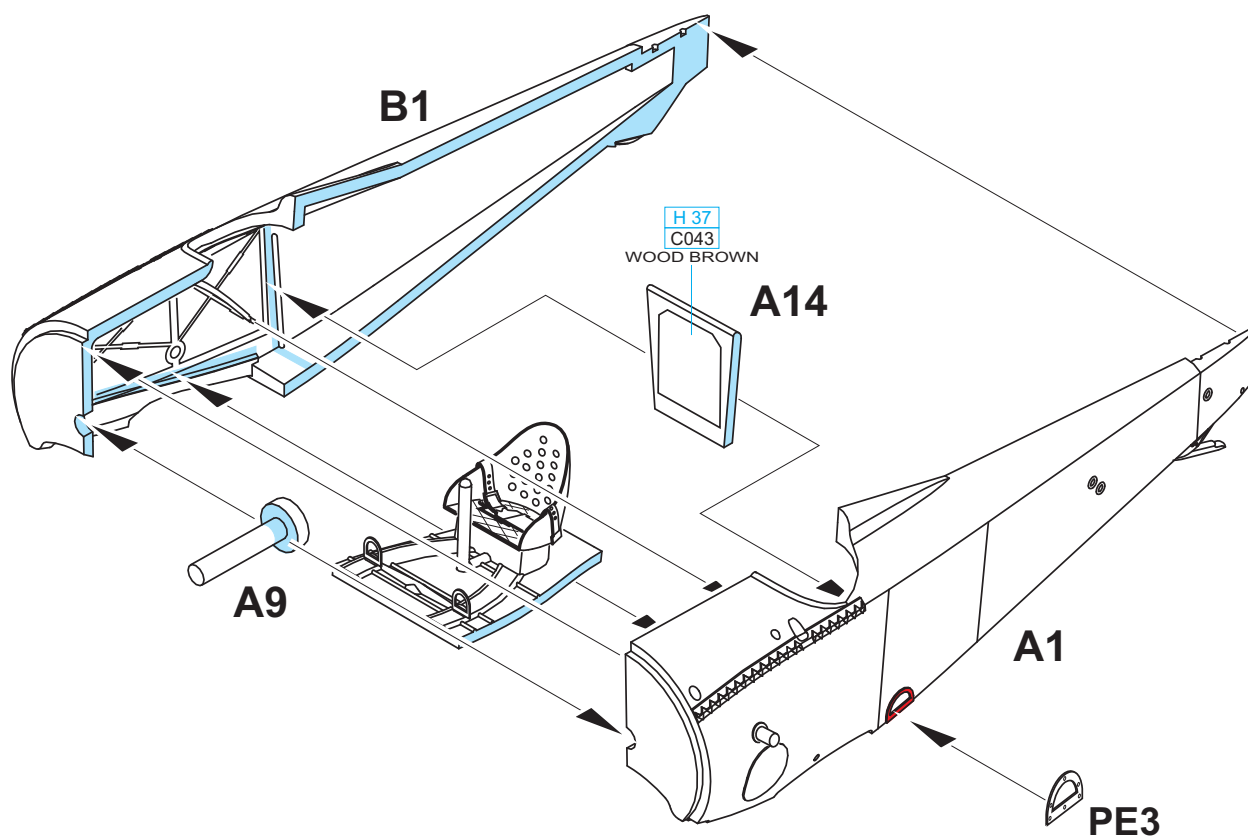
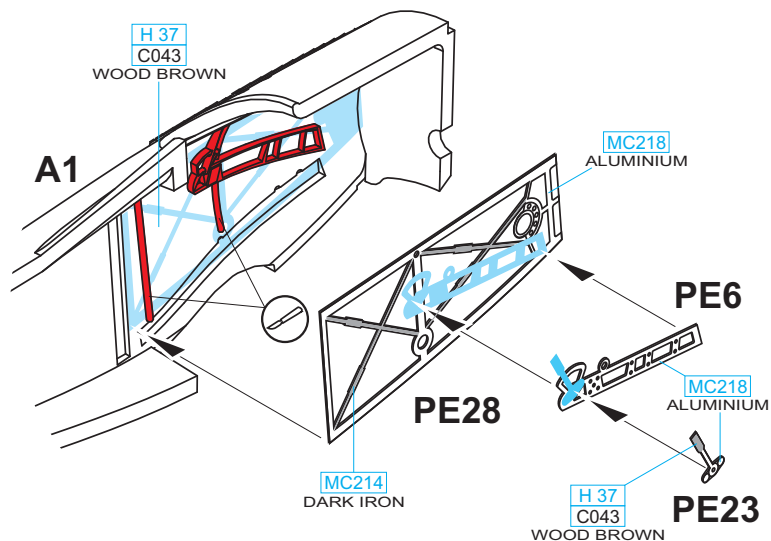
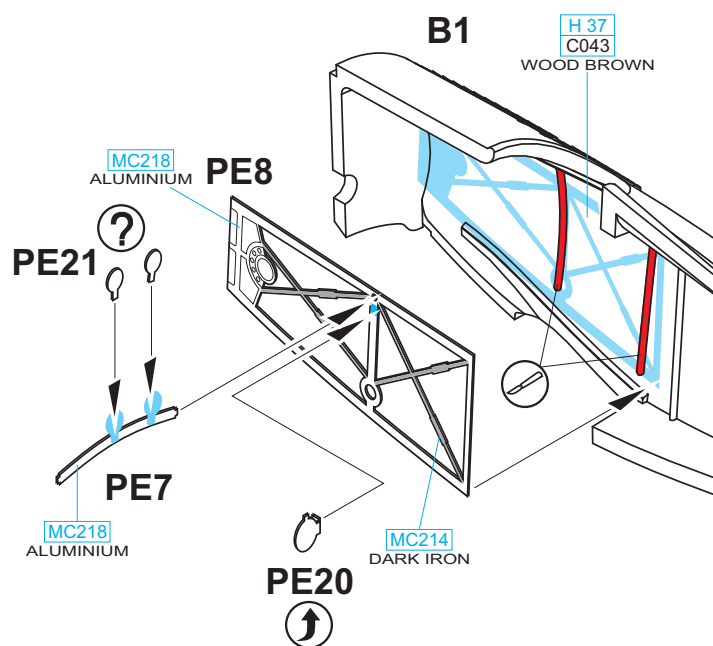
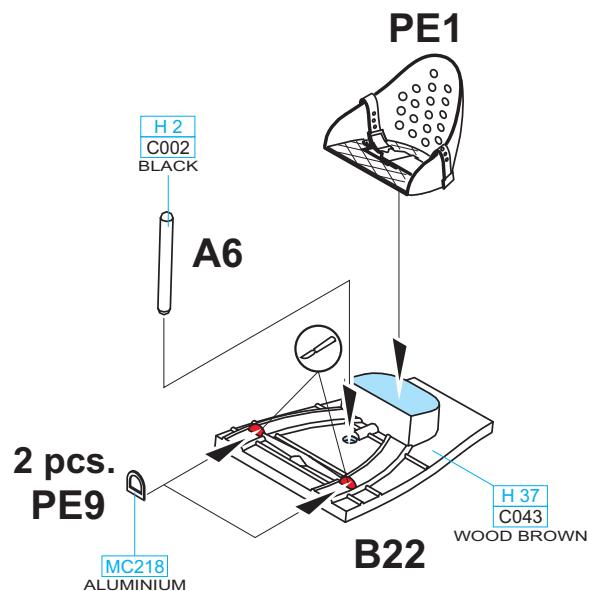
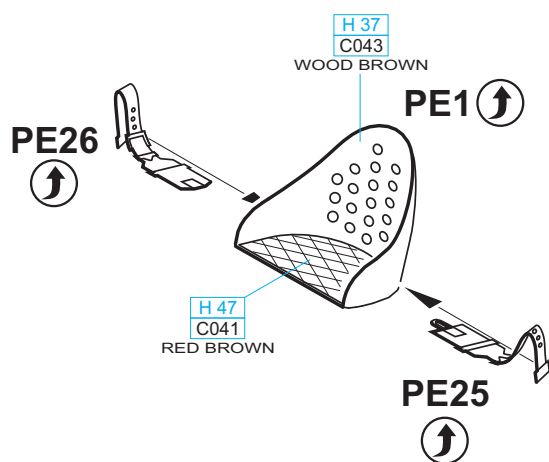
FARBEN

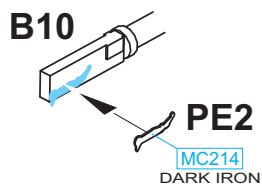
PEINTURE

色

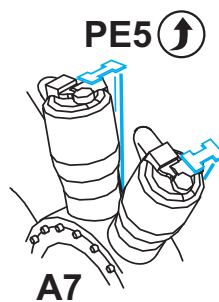
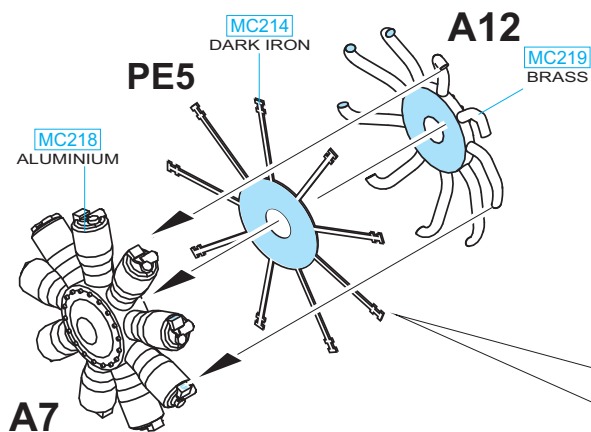
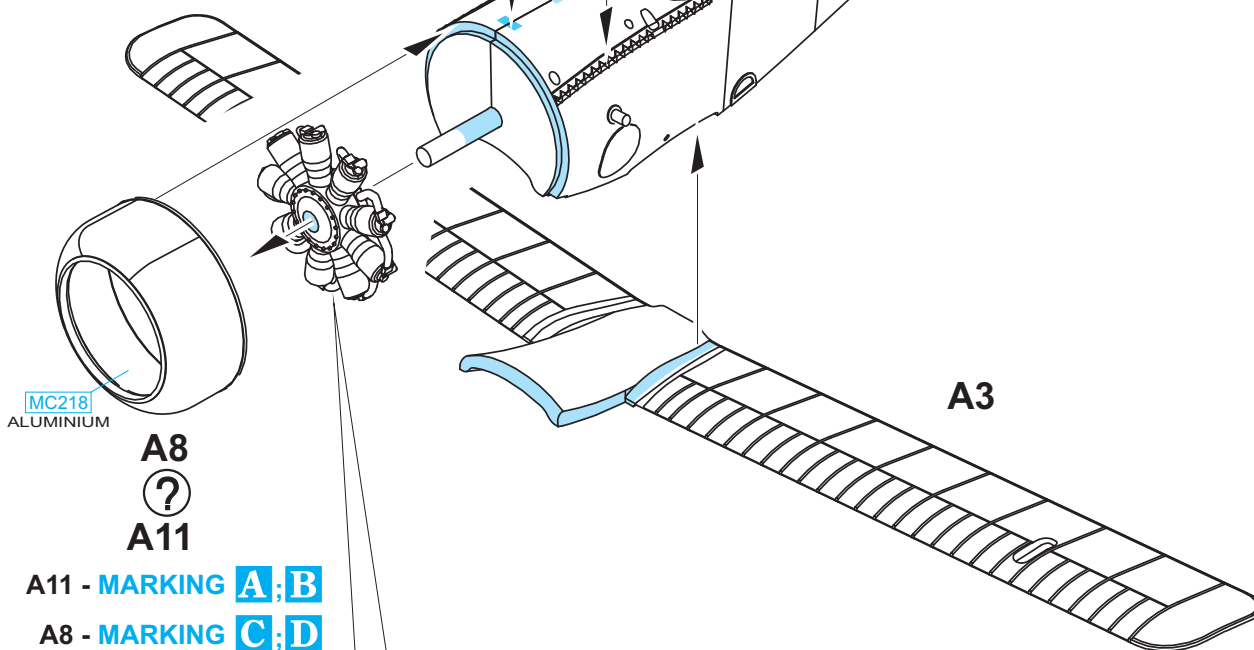
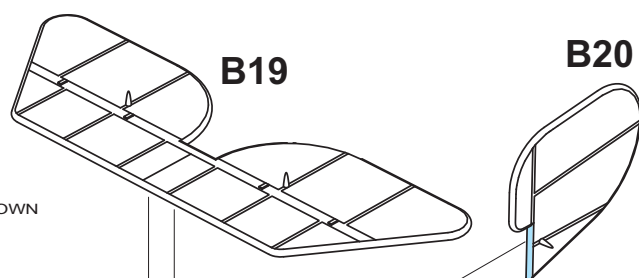
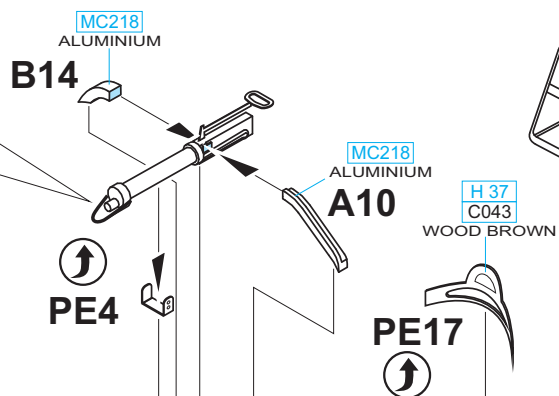
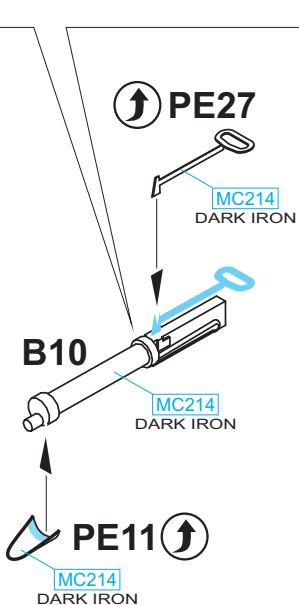
GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 2	C002	BLACK
H 3	C003	RED
H 11	C062	WHITE
H 12	C018	FLAT BLACK
H 15	C065	BRIGHT BLUE
H 19	C063	PINK
H 37	C043	WOOD BROWN
H 47	C041	RED BROWN
H 51	C011	LIGHT GRAY

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 85	C045	SAIL COLOR
H 405	C320	GREENGRY
H 406	C133	REDBROWN
Mr.METAL COLOR		
MC214		DARK IRON
MC218		ALUMINIUM
MC219		BRASS
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM01		SUPER CHROME

MARKING A; B ONLY

A2 - MARKING **D**

B2 - MARKING **A**; **B**; **C**

A2

?

B2

B21

B2

PE12

SM01
SUPER CHROME

?

PE22

MC218
ALUMINIUM

B2

PE13

MC218
ALUMINIUM

B12

B11

MC218
ALUMINIUM

A4

A15

A16

A18

A4

MC218
ALUMINIUM

PE14

?

MC218
ALUMINIUM

CP1

PE16

MC218
ALUMINIUM

?

PE15

MC218
ALUMINIUM

?

B4

B5

B15

B6

B4

B3

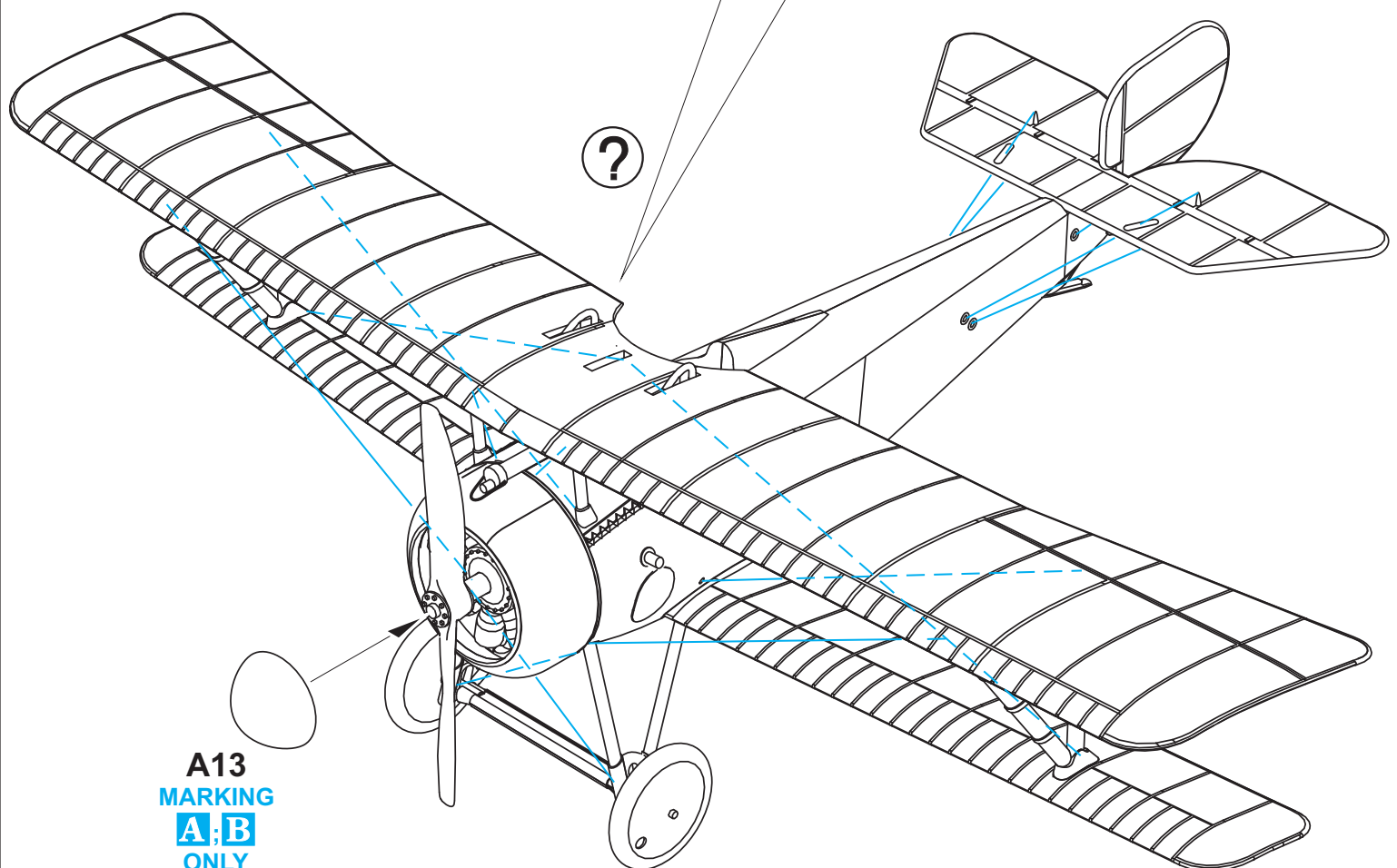
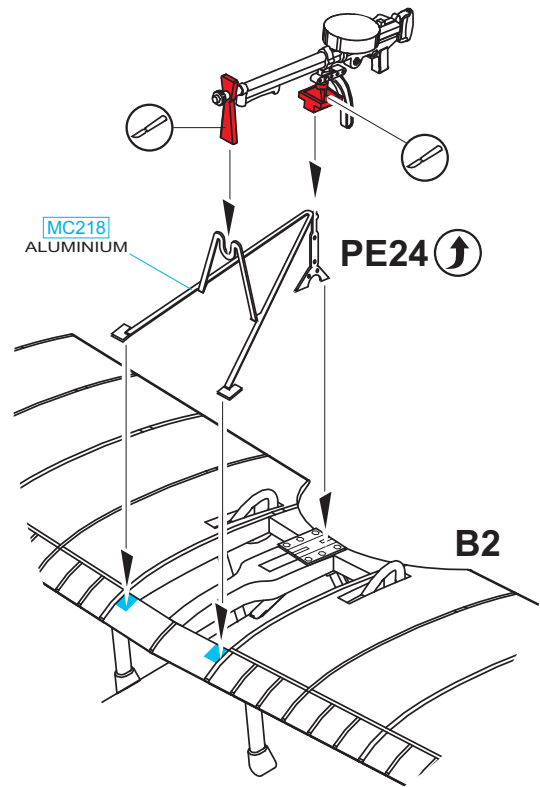
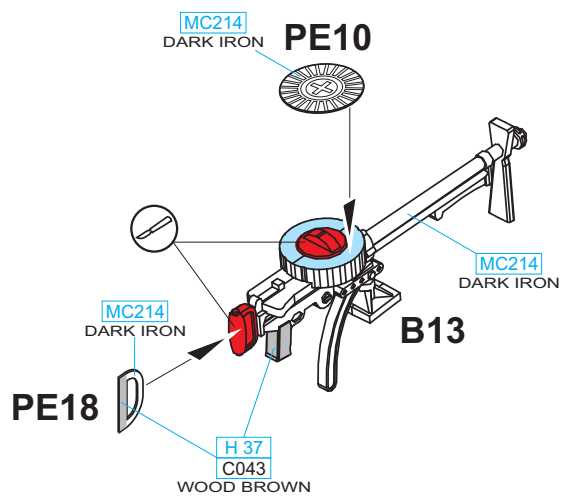
B7

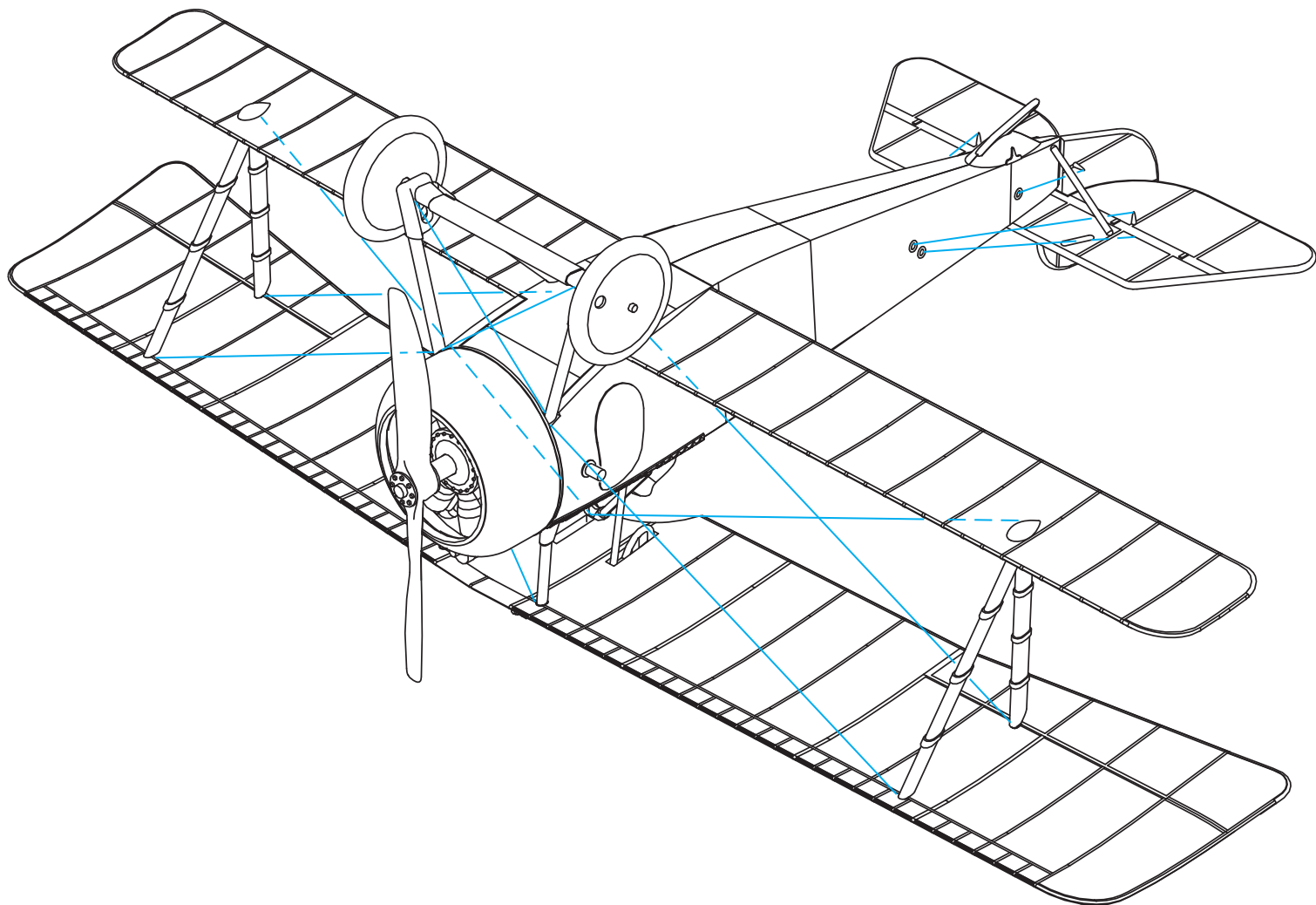
MC214
DARK IRON

PE19
MARKING
C;D
ONLY

B9

MARKING **B;C;D** ONLY

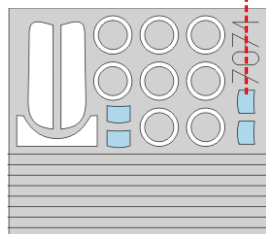
eduard
MASK

7071

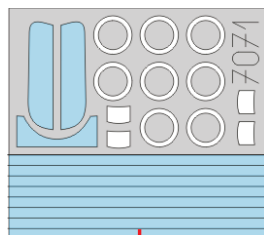
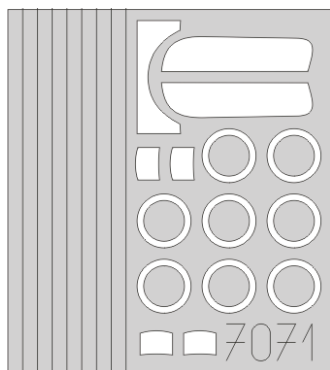
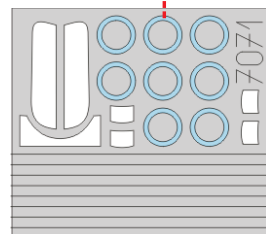
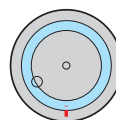
**CP - CLEAR
PARTS**

1

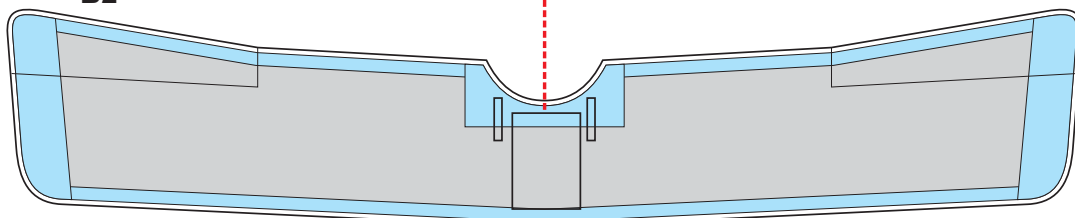
A diagram showing a small clear part, labeled '1', being placed into a slot on a mask sheet. A red dashed line indicates the placement path.

B13, B14

B2

Escadrille N.3

Georges Marie Ludovic Jules Guynemer joined as a volunteer in November, 1914. As an aircraft mechanic, he went through pilot training, and after completion joined Escadrille MS.3 in April, 1915. His first victories were gained on the Morane-Saulnier. He flew the pictured aircraft shortly before conversion to SPADs. Through the course of 1916 alone, he achieved 25 victories, more than half of which were attained on the Nieuport. He became a French media darling, and it was a national tragedy when on September 11, 1917, he lost his life in combat. His final tally was 53 confirmed and 35 probable kills.

Georges Marie Ludovic Jules Guynemer se přihlásil jako dobrovolník v listopadu 1914. Zprvu letecký mechanik absolvoval pilotní výcvik, poté nastoupil v dubnu 1915 u Escadrille MS.3. Na Morane-Saulnierech získal svá první vítězství. Se zobrazeným Nieuportem létal krátce před přezbrojením jednotky na SPADy. Jen během roku 1916 získal 25 vítězství, z toho více než polovinu na Nieuportech. Stal se miláčkem Francie a pro celý národ bylo tragédií, když 11. 9. 1917 padl v boji. Na jeho kontě bylo 53 potvrzených a 35 pravděpodobných vítězství.

Escadrille N.69 was attached to the 10th Army, and in January, 1917, its command was handed to Lieutenant Paul Mallaville. Pendaries, who served with both the army and the air force. He was wounded more than once, and gained three victories from August, 1916 to May, 1917 when he transferred to SPA.67. His tally reached seven, and his accumulated flight time in the defence of France amounted to 1,100 hours.

Escadrille N.69 byla v červenci 1916 přidělena k 10. armádě, v lednu 1917 převzal její velení Lieutenant Paul Mallaville. Pendaries, který sloužil v armádě i v letectvu a byl několikrát zraněn, získal u N.69 v období od srpna 1916 do května 1917, kdy přestoupil k jednotce SPA.67, tři vítězství. Do konce války jich vybojoval sedm a při obraně Francie nalétal celkem 1100 hodin.

Lieutenant Onokichi Isobe, Escadrille N.57, December, 1917

Isobe, originally a Shosa (Corvette Captain) of the Japanese Imperial Navy and co-founder of the Imperial Air Service, joined the French Foreign Legion in June, 1915. He became a fighter pilot, and on October 26, 1916, was assigned to Escadrille N.48. Later, when this became a part of Groupe de Combat GC.11, he transferred to N.57 on December 2, 1916. On March 6, 1917, he was wounded on an observation flight, and was awarded the Legien d'Honneur. He left the French service in December, 1917.

Lieutenant Onokichi Isobe, Escadrille N.57, prosinec 1917.

Isobe, původně Shōsa (korvetní kapitán) japonského císařského námořnictva a spoluzakladatel Císařské letecké společnosti, vstoupil v červnu 1915 do francouzské cizinecké legie. Stal se stíhacím pilotem a 26.10.1916 nastoupil u Escadrille N.48. Poté, co ta se stává součástí Groupe de Combat GC.11, přechází 2.12.1916 k N.57. 6.3.1917 je při hlídkovém letu zraněn a hned následující den vyznamenán řádem Čestné legie. V prosinci 1917 francouzskou armádu opouští.

